

MỪNG PHẬT ĐẢN

GIÁC NGỘ VỀ THÔNG ĐIỆP ĐẦU ĐỜI SIÊU VIỆT

Phật ra đời để truyền ban thông điệp (1)
Chấp “ngã” “nhơn” (2) là căn bản luân hồi
Trong lục đạo theo dục vọng buông trôi
Để muôn kiếp chịu trầm luân khổ lụy
Khi “bản ngã” được tung hô cổ súy
Lớn cái “ta” sẽ nguy hại cho đời
Từ sơ sinh được chịu chuộng mọi nơi
Khi lớn lên là mối nguy xã hội
Trong công việc khi cái “ta” thượng tối
Bắt mọi người phục dịch theo ý “ta”
Nhưng chín người mười ý chẳng thuận hòa
Mất đoàn kết cơ quan không phát triển
Phân tu tập nếu cái “ta” hiện diện
Tu lâu năm chùa viện chúng đệ nhiều
Những thành quả tu tạo được bao nhiêu
Phải tôn trọng vì công lao “ta” cả
Thế danh lợi từ hoa nay trở quả
Hưởng thụ thôi vì công sức của mình
Đâu biết rằng tất cả bởi duyên sinh
Nhưng do “ngã” tham sân si phát triển
Khi “chấp ngã” là vô minh xuất hiện
Bởi “sinh tồn”, “hưởng thụ” chính bản năng
Khiến đau thương khổ lụy lắm nhọc nhằn
Gây chia rẽ chiến tranh đều do “ngã”
“Ngã” lớn lên sẽ sống đời tha hóa
Mọi hợp hòa thanh tịnh cũng tiêu ma
Giúp “Hình tợ sa môn” (3) được thăng tòa
Tâng bốc “ngã” là một điều tai hại
Nên Thế Tôn diệt “ngã” liền quyết phải
Nguyện xuống trần “khai thị” độ “chúng sanh”
“Phật tri kiến ngộ nhập” chính tu hành
Nhưng “ngã chấp” phải tiêu trừ trước nhất
Mọi chúng sanh muốn thành ma hay Phật
Cũng do từ “bản ngã” ấy sanh ra
“Ngã” lớn lên thế giới mất an hòa
Thành “vô ngã” đích thực mừng Phật Đản.

An Lạc thất, mùa Phật Đản

THÍCH VIÊN THÀNH

Ghi chú:

(1) Thông điệp quan trọng đầu đời của Đức Phật là: **“Thiên thượng thiên hạ duy ngã độc tôn”** nghĩa là: **Trên Trời dưới Trời chỉ có cái “ta” là tối thượng.** “Ta” quyết định tất cả. Cho nên phải Tu đến “vô ngã” mới đạt đến Niết Bàn. Do đó “Nếu một người Tu trải qua bao năm tháng hành đạo, không thấy mình (ta) tầm thường hơn, giản dị hơn và khiêm tốn hơn

thời gian ban đầu, thì có lẽ “ta” đã đi lạc đường rồi” hoặc: “Càng tu lâu chừng nào, càng thấy mình (ta) không là gì cả, đó mới chính thực là tu” (Đạt Lai Lạt Ma). “Bản ngã” rất quan trọng trong tu tập và phụng sự chúng sanh, nên thường nhắc nhau lo diệt trừ ngã chấp là nhiệm vụ chính của người tu. Suốt 49 năm trường, Đức Phật dẫn đệ tử đi khát thực hóa duyên, cũng không ngoài mục đích là dẹp trừ “bản ngã” hầu mới có thể vào “cửa không” để trên cầu Phật đạo, dưới hóa độ chúng sanh được. **Khi còn “ngã” ích kỷ nhiều đau khổ/ “Vô ngã” rồi sống phụng sự vị tha/ Tu tiến nhanh giao tế cũng thuận hòa/ Phật liễu triệt mới truyền trao thông điệp...**

(2) Trong Kinh Kim Cang Phật có nói về Tứ tướng: “Ngã, Nhơn, Chúng Sanh, Thọ Giả” Bốn tướng này đại diện cho tất cả hiện tượng của nhân sinh vũ trụ tương đối, có thể dùng để giải thích nội tâm của con người đối với vũ trụ vạn vật sở sanh đủ thứ sai lầm. Nếu “chấp ngã” thì sẽ “chấp pháp” (nhơn - chúng sanh và thọ giả)

(3) Lại này Đại Ca Diếp ! Thế nào là ‘**hình tợ Sa Môn**’? Ví như có thợ khéo dùng vàng mạ lên đồng màu sắc tợ vàng mà giá trị chẳng đồng với vàng, lúc chà mài mới biết chẳng phải vàng. Cũng vậy, người hình tợ Sa Môn ưa tự nghiêm sức thường tắm rửa đắp y chỉnh tề, nghi thức Sa Môn tất cả đều đủ, nhưng người này thường bị tham sân si làm hại, cũng bị lợi dưỡng cung kính tán thán làm hại, cũng bị ngã mạn, tăng thượng mạn tất cả phiền não làm hại; dầu được người quý trọng mà y không trọng pháp, thường siêng trang nghiêm thân mà chỉ cầu âm thực chẳng cầu Thánh pháp, chẳng lo sợ đời sau, thấy sự tôn trọng hiện tại chẳng phải tương lai tôn trọng, chỉ lo mập béo thêm dựa nơi lợi dưỡng chẳng phải dựa nơi Pháp, nhiều thứ hệ phược, siêng tạo gia nghiệp thuận lòng người tại gia cũng tùy theo sở thọ của họ, lúc khổ thọ khổ, lúc vui thọ vui, bị ghét thương làm hại, nơi pháp Sa Môn họ không có lòng muốn thực hành rời các nghi thức, tất cả sẽ đoạ địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh. Người này không có thiệt nghĩa Sa Môn, không có thiệt danh Sa Môn, chẳng đồng với Sa Môn. Đây gọi là «**hình tợ Sa Môn**» **Trang 107-108, Pháp Hội Bửu Lương Tự Kinh Đại Bảo Tích Q.7**